Anul al 33-lea 6 Septemvrie 1936 CENZURAT Nr. 22

LIBERTATEA

Foaie pentru săteni și muncitori, întemeiată la Orăștie în anul 1902

Director: Pr. IOAN MOȚA | Apare în fiecare JOI | Abonamentul: pe 1 an 120 Lei; pe 6 luni 60 Lei; pe 3 luni 30 Lei | Un exemplar 2 Lei | Scrisorile și banii se trimit la: București, 1 Calea Victoriei, 63

Ce spune Domnul General CANTACUZINO-GRĂNICERUL

despre sărbătorirea armatei române de către legionarii ardeleni, bănățeni, bucovineni și basarabeni.

Frate țărane!

Din îndemnul lui Ionel Moța „PARTIZANII MEI" ardeleni, bănățeni, bucovineni și basarabeni au sărbătorit 20 de ani de când cu isprăvile Armatei Române care era în mare parte din vechiul regat.

Am zis, frate țărane, PARTIZANII MEI" și nu numele lor acela pe care-l purtau soldații Romani, —

„PARTIZANII MEI" ardeleni, bănățeni, bucovineni și basarabeni au lăcut astfel o lapidă de dreptate. Incei, încei, lăudăroșii și uzurpatorii, adică acei cari te dau la o parte pentru ca să se pule pe nedrept în locul tău, acei ce te jumulesc de penele tale ca să se împopoțoneze cu ele, ciorile și corbii cari se împăunează cu lapiele altora, — toată aceasta gleahtă politicianistă jidovită, a fost pusă odată pentru totdeauna la locul ei, de „PARTIZANII MEI", în ceeace privește jertfa închegării unității noastre naționale.

Ne-au asurzit Domnii de la Alba-Iulia lăudându-se în gura mare (și de 20 de ani, au început și ei să creadă) că ei și numai ei au lăcut România-Mare.

Onoare lui Ionel Moța și „PARTIZANILOR MEI" din partidul legal constituit „Totul pentru Țară", pentru că au restabilit adevărul și au scos în sfârșit, după 20 de ani, la locul firesc pe care îl merită ARMATA ROMÂNĂ care se pitulase rușinată de curajul Domnilor dela Alba-Iulia!...

Dar, ce să mai spunem de cei din Banat, Basarabia și Bucovina, al căror nume nu-l pot scrie —

In Basarabia armata a fost baiocorită și întrebuințată ca mai într'un fel potrivnic rosului ei. Basarabia a ajuns locul de pedeapsă unde se trimit sau ostașii răi sau cei loviți de răsbunările politice. In loc ca, tocmai, fiindcă aci este o chestiune națională gingașe, să se fi trimis în Basarabia ostașii CEI MAI BUNI ȘI MAI DESTOINICI și să fi fost o ONOARE de a sirăjui în aspre garnizoane de la Nistru și împrejurimi!

Dar, afară de Domnii de la Alba Iulia, de politicianii din Banat, Bucovina și Basarabia, ce să mai zicem și de acei ce, în timp de război, au stat pitulați ca să facă numai afaceri pe când noi, ARMATA, sângeram! Unii, cu tot ascunzișul unde se băgaseră, în țară, fie de frica lupelor ce se apropiau, fie de frica tifosului, fie numai de dorul traiului bun: caleaua cu lapte, baia în fiecare zi, mâncărica bună, — au fugit la Paris, în America iar alții ca Aristide Blank au fugit tocmai în China! Numai pe cei refugiați la Odesa îi ieri, pentrucă, înhățați de bolșevici, au blestemat ziua în care le-a venit gândul să părăsească țara.

Acuma, de 20 de ani acești Domni, ca și acei dela Alba-Iulia, ne arată prin cărți, prin ziare, dela tribuna parlamentară, că ei și numai ei au desăvârșit victoria și că de nu ne fericea Doctorul Lupu care a fost tocmai în America să ne fie partea, de geaba veneam noi cu proștii ăia de morți, 800.000 la număr!... Cine ar fi șiiut de ei, de suferințele lor, de vitezia lor, dacă nu era Doctorul Lupu s'o urle la toți jidanii din New-York!...

Să ne ierte toți acești cărora li se potrivește proverbul că: „DUPĂ RĂZBOI MULȚI VOINICI SE ARATĂ". Ionel Moța și toți „PARTIZANII MEI", au dat „Cezarului ce este al Cezarului". Și, ca bătrân ostaș, mulțumindu-le din adâncul inimei, strig împreună cu ei:

TRĂIASCĂ ARMATA ROMÂNĂ!

General Cantacuzino-Grănicerul

Innoirea guvernului

Spre a-și putea lua noi miniștri și a da jos pe alții, Dl Tătărescu, prim-ministru, și-a dat demisia (abzicerea) împreună cu întregul guvern, Sâmbătă 29 August. M. Sa Regele a însărcinat tot pe Dl Tătărescu să alcătuiască noul guvern, din care au fost scoși D-nii N. Titulescu, Savel Rădulescu, Valer Roman și Gh. Leon, și au venit ca miniștri noi D-nii Mircea Djuvara, V. Iamandi, D. Iuca și M. Cancicov, cari erau subsecretari de Stat. Iar mai mulți miniștri au trecut dela un Minister la altul.

După cum se vede nu este vorba de o cădere a guvernului ci numai de o innoire a lui.

Ajutori de miniștri au intrat în guvernul cel nou. d-nii: A. Alimănișteanu, T. Moșoiu, V. Bârcă și Ștefănescu-Goangă, rectorul Universității din Cluj.

Ce insușiri trebue să aibă un bun legionar

Un bun legionar trebue să fie:

1. DISCIPLINAT (ascultător de șefi și stăpân pe cei de sub comanda lui);
2. VITEAZ, gata de orice jertfă;
3. CU SUFLETUL CURAT, stăpânit de O MARE CREDINȚĂ în Dumnezeu, în viitorul strălucit al neamului românesc și în puterea Legiunii și a Căpitanului întru deschiderea acestui strălucit viitor.

Fără una din aceste trei însușiri, legionarul nu numai că nu este desăvârșit, dar nici nu poate fi legionar adevărat.

In zadar este un legionar viteaz și cu inima curată, stăpânit de marea credință legionară, — dacă nu este în acelaș timp disciplinat. Un asemenea legionar nedisciplinat, care face adică lucrurile după capul lui, este ca acel sergent care sărind pe front în fața dușmanului pornește singur la atac cu grupa lui, spunând că rostul soldatului este să nimicească pe dușman. O fi acesta rostul soldatului, dar acest rost trebuie împlinit cu chibzuială, după planul de bătălie al conducătorilor oastei, căci altfel toată jertfa se troșește în zadar, ba aduce chiar stricăciuni. Tot așa și legionarul trebuie desigur să învingă pe dușmanii săi, să scape țara de streini și de necinste, să apere Legiunea de atacurile ticăloase ale dușmanilor care lucrează din umbră. Dar aceasta nu înseamnează că orice legionar are dreptul de a lupta așa cum îi taie pe el capul, fără a se gândi că are șefi și are deasupra pe Căpitan. Nu este îngăduit legionarului luptător să își piardă răbdarea și să o pornească răzna spre dușman. Cine e pripit și n'are răbdare și putere de stăpânire, acela nu poate fi un bun ostaș, căci o oaste nu poate birui fără asculiare, fără disciplină. Greșala legionarilor nedisciplinați cari au amenințat la Sinaia pe Madgearu, așa pe socotezla lor proprie, fără a întreba pe nimeni, — să fie o pildă pentru toți legionarii. Pedepsirea lor arată că e mai bine să plece din oastea legionară acela care nu poate fi disciplinat.

Străduiți-vă așadar cu toți să fiți buni legionari, întărindu-vă cele trei însușiri arătate mai sus.

ION I. MOȚA
Comandant al Bunei Vestiri

Din Sfânta Scriptură

(Ieremia, cap. 17)

1. Păcatul lui Iuda este scris cu daltă de fier, cu răzuș de diamant este săpat pe lespedea inimii lor și pe coarnele jertfelnicilor lor.

3. Ierusalime, muntele meu, câmpul, avuția și toate comorile tale le voi da spre pradă; de-voi și toate înălțimile tale din toate hotarele tale, pentru păcatele tale.

4. Și tu prin tine însuți te vei lipsi de moștenirea ta, pe care ți-am dat-o eu, și te voi da în robia vrăjmașilor tăi, în țara pe care tu n'o știi, pentrucă ai aprins focul mâniei mele și în veci va arde.

(Din Vechiul Testament tradus de I. P. S. S. Nicodem Mitropolitul Moldovei).

O vorbă uitată!...

„Ferește-te, Române, de cuiu străin în casă!..."

Când a început să se tipărească la București ziarul „Adevărul" sub conducerea lui Alexandru Beldiman, el era un ziar de luptă națională dârză și avea scris în capul său: „Ferește-te, Române, de cuiu străin în casă..." Și cât a trăit Beldiman, acesta era sufletul „Adevărului" și pentru aceasta era iubit. — După ce a trecut în mâinile lui Constantin Mille, — acesta, lacom pe îmbogățire, a uitat de rostul cel dintru început al ziarului, și a început a se da în coate cu streinii, a nu-l mai socoti pe acesta „cuie" ce aduc primejdii, ci chiar a răzima pe el, și a-și baie în casa redacției sale, cui după cui strein... Și vorbele înțelepte au fost șterse din fruntea foii... Azi casa lui Beldiman, e casă străină, încă cu cei mai răi străini!

De cuvintele lui Beldiman ne aducem îndurerați aminte, văzând cum stăpânirile de azi ale țării noastre, le-au uitat cu totul, și „casa" pe care ele o conduc: ȚARA, e azi tot mai plină pe toți pereții, pe uși, în ferestri, chiar pe masa pe care se mănâncă, de — cuie streine!... De acelea de cari ne sfătuia Beldiman să ne ferim.

Mă uit, de pildă, la așezământul de mare însemnătate pentru stat, pentru apărarea națională care sunt TELEFOANELE! Un guvern ușor în judecata lui, le dete în arândă unei șovăraș de bogătași streini, americani. Că le-a dat, pentrucă avea lipsă de un împrumut și pentrucă el nu avea cu ce le înzestra ca să fie la înălțimea vremilor, hai să nu judecăm, să zicem că... lipsă a avut și în lipsa sa, s'a ajutat cum a putut.

Dar păcatul guvernului care a încheiat Contractul cu Societatea de telefoane, a fost și e, că: n'a pus în contract condiția, că acea Societate să folosească în slujba telefoanelor numai PERSONAL ROMÂNESC, de cei în care țara și noi toți, să avem încredere!.. N'a pus condiția, iar urmarea e, că stăpânii întreprinderii fiind aproape toți jidani americani, aceștia primind sfaturile fraților lor de sânge și de credință dela noi, — toți păcătoși dușmani ai noștri, — au umplut cancelariile și oficiile telefoanelor din țară, mai ales cu jidani, sau cu ori-ce alt neam străin, numai cu Români nu... Dar ici-colea, unde n'au avut de ai lor sau alți străini, au pus și Români...

Și atunci am ajuns să vedem, ce vedem de pildă, în orașul Deva, cel cu scaunul de conducere (Prefectura) județului Hunedoarei, județ foarte românesc, că sunt Români în el 85% și cel mult de sunt 15% alte neamuri, — totuși la telefoanele din centrul acestui județ, **toate slujbele sunt date la ungari, unguroaice și jidani,** — așa ca în Ungaria! Români nici ca de arătare un fin în oficii și cancelarii... Acești străini, la vreme de război, vor conduce legăturile telefonice între armatele noastre!

Tot ce e străin mi-roase bine conducerii Societății de telefoane a României, și numai Românii le miroase rău!.. Și doar în capul Direcției din București a Societății, au pus pe fiul marelui Român Nicolae Filipescu, odihnească-l D-zeu în pace, că mare Român era. Fiul său Grigore însă n'aude, nu vede ce se întâmplă în împărăția peste care e pus...

De-ar trăi tatăl său, ne-am plânge lui și pare-mi-se că numai laude nu i-ar spune fiului său... Dar peste amintirea aceluia s'a așternut cenușa uitării, iar fiul său cunoaște alte cărări pentru a sa viață, și și-a uitat cu totul de vorba: „FEREȘTE-TE ROMÂNE, DE CUIU STRAIN IN CASĂ"!

Protopop Ioan Moța

Petrecere şi învăţătură

Pe pământul românesc VOR TRĂI cei cari ridică biserici, şi VOR PIERI cei cari vreau să le dărîme!

Iată dăm mai jos chipul frumoasei biserici din comuna Tămăşeşti, jud. Hunedoara, ridicată de legionari, sub conducerea vrednicului lor şef judeţean Dl I. COSTEA, advocat la Hia, ajutat de conducătorii legionari Rahovăţeanu, Inv. Popescu şi cu ajutorul ţăranilor legionare şi a tineretului verde. In curînd biserica va fi sfinţită cu mari serbări, la cari Dl Costea, care a făcut din judeţul Hunedoara o puternică cetate legionară, îşi va strânge cei 6 mii de legionari ai săi.

Cât bucurie cuprinde inimile noastre când vedem că în vremurile acestea cumplite când unele popoare îşi dărâmă bi-

Biserica ridicată de legionari la Tămăşeşti (jud. Hunedoara).

sericile, batjocoresc pe Dumnezeu şi uzid pe cei credincioşi, — tineretul românesc înalţă biserici şi întăreşte credinţa în Dumnezeu. Nu vrem să fim trufaşi şi să spunem că suntem mai presus de alte popoare, totuşi în faţa unor asemenea măreţe dovezi de sănătate sufletească a poporului nostru, putem nădăjdui cu toată tăria că, sub scutul vitejiei creştineşti a legionarilor, pe pământul românesc nu vor cobori zilele de întunerec diavolesc ale comuniştilor. PE PĂMÂNTUL ROMÂNESC VOR TRĂI CEI CARI RIDICĂ BISERICI, ŞI VOR PIERI ACEI CARI VREAU SĂ LE DĂRÂME!

Aşa să ne ajute Dumnezeu!

Poveste mocănească.

Doi mocani păzeau oile pe munte, în apropierea unui sat. Unuia dintre ei i-a venit gustul într'o Duminecă să se ducă la biserică şi-a rugat pe tovarăş să aibă grije şi de turma lui de oi, să nu vină ursul şă le dăo ele.

Din întâmplare a venit ursul şi ciobanul lăsat de pază neţinând cu băgare de seamă, a luat o oae.

Celalt, întorcându-se dela biserică, a băgat de seamă că olle sunt sperlate şi zice tovarăşului său:

— Venit o ursul mă?

Soţul celalt, răzămat în bâtă, cu căciula îndesată pe ochi, răspunse îmbufnat:

— Doar că n'o vinit pope.

— Luat-o vre o oae?

— Doar că n'o vinit să aducă.

— De care? Albă seu neagră?

— Doar că n'o stat să aleagă.

— Dar câte a luat?

— Doar că n'o stat să le numere.

— D'ale cui a luat?

— Doar că de-ale lui nu.

— Iacotro o apucat? La deal ori la vale?

— Doar că n'o luat calea bisericii.

O. N. Popescu-Bolintin.

De când nu mai sunt ţiganii împăraţi

Se spune că mai înainte şi ţiganii şiungeau împăraţi. Era astfel un împărat ţigan, care dase de ştire că el caută un moştenitor la scaunul de împărat. Un ţigan care avea trei copii şi care voia să se pricopsească, a hotărât să-i ducă plocon lui Vodă-ţigan, o putinică cu lapte acru, să-i facă pe el moştenitor.

Deci s'au înţeles ei toţi ca să zică aşa:

Bulibaşa (dada): „Să trăiască Măria-Sa Vodă".

Primul fecior: „Şi cu Măria Sa Vădoaia".

Al doilea fecior: „Şi cu copiii lor".

Al treilea fecior: „Şi întreaga familie crăiască"!

Zis şi făcut.

Când au ajuns în casa lui Vodă, nu ştiu cum face Bulibaşa că se împiedecă de prag şi cade cu putina în braţe din care curgea laptele şi zice:

— „Na, fir-ai al dracului de prag".

Iatăl fecior: „Şi cu Majestatea-Sa Vodoaia".

Al doilea fecior: „Şi cu copiii lor".

Al treilea fecior: „Şi întreaga familie lor".

Şi de atunci nu mai sunt ţiganii împăraţi, căci împăratul ţiganesc se săturâ de a mai căuta moştenitori.

Gh. G. Popescu.

DIN POPOR

Frunză de fasole

Frunză de fasole verde,
Om de om trage nădejde,
Dar la mine no se vede,
Căci cu bedeu nu-s de-o lege.

De-ai fi, bedeo, din rômân
Ţi-aş purta dragostea 'n sân,
Dar nu eşti de legea mea,
Aşa ţi-o port şi no prea.

Mândruliţă din Banat

Mândruliţă din Banat
Nu gândi că te-am lăsat,
Te-ogi floare de bujor,
Nu te-oiu lăsa până mor.
Pentru faţa ta de spume
M'aş duce, mândro, şi'n lume,
Pentru ochii tăi cei doi
Aş da preţu'e şase boi,
Aş da şi 'ntreagă lumea
Să te ştiu că eşti a mea.

Spune mălculiţă

Foale verde-amărăcIune,
Spune, mălculiţă, spune:
De ce n'am noroc pe lume!

— Eu ţi-am spus şi ţi-oiu mai [spune
Că nu e noroc pe lume...
Că cu noroc am avut,
D'aşa fost mic şi i'am pierdut,
C'am trecut pe lângă baltă
Şi-am scăpat norocu'n apă.

Frunză verde de ardei

Frunză verde de ardei,
Tale, maică, tăiţei
Şi mi-i tale mărunţei,
Că vin peţitorii mei.

Şi mi-i ia şi-i băgă'n casă
Să zică că sunt frumoasă
Şi le dă de băutură
Să nu mă cate în gură.

Căci n'am dieţi, nici n'am măsele,
Ca vai de zilele mele.

Frunzuliţă şi-o alună,
Mă uitai într'o fântână,
Mă văzui fată bătrână,
Şi plânsei o săptămână.

Frunzuliţă, foale lată,
Mă uitai într'o gălează,
Mă văzui fată buzată
Rămasă nemăritată.

Frunzuliţă de dudău,
Mă rugai lui Dumnezeu
Să-mi trimită şi pe-al meu,
Fie cât de nătărău.

Să se ducă vestea 'n sat,
Că şi eu m'am măritat,
Deşi mi-am luat bărbat
Pe cel mai urât în sat.

Cântă păsărica

Cântă păsărica'n abor,
Cântec jalnic plin de dor,
S'aşa dulce, încetişor,
Că-i aud doar numai eu,
Il aud, căci dorul meu.

Drăgălaşe păsărea,
Tu, ce ştii durerea mea,
Mai bine n'ai mai cânta,
Să n'audă codrul verde,
Cât necaz în sufleţ şede,

Căci frunza s'a veştejit,
Iarba s'a îngălbenit
Primăvara n'a mai fi,
Căci dorul e boală grea
Şi ori ce moare de ea.

Culese de: VALERIU OR. SIMA

DE TOATE

Iscusiţii japonezi

Japonezii nu-s numai iscusiţi, dar sunt şi temeţi, tocmai pentru iscusinţa lor.

Sunt aşa de temeţi, încât America nu-i primeşte în cooperativele ei. Că ar fura pânea dela gura tuturor lucrătorilor americani...

O dovadă despre aceasta, e şi următoarea: Meşterii japonezi îşi pregătesc mentale de ploaie din hârtie unsă cu ceva uleiu, că te scutesţe de ploaie ca o manta de gumă! Şi dacă ceri multe, ţi-le dă cu sfie 75—80 bani (aici un leu)una, adecă mai ieftin manteau întreagă decât preţul hârtiei la noi pentru ea şi sfoara cu care s'o legi când o împachetezi.

In Japonia este o prăvălie cu renume peste toată ţara, care atunci când cumperi dela ea mărfuri de câteva sute de lei, îţi dă pe de-asupra de cinste o manta de ploaie, — dar mai ales de ta-a apucat ploaia în prăvălie, îndată te îmbracă cu o manta, aşa cum ai da tu unui pretin o ţigare de cinste.

Iaca de ce sunt temuţi Japonezii: El se mulţumesc cu puţin, şi de aceea mărfurile pe cari le pregătesc ei, sunt foarte ieftine, încât acolo unde ajung, bat pe toate celelalte mărfuri la fel, prin ieftinătatea lor.

*

Cel mai mare ucigaş în America...

E — automobilul. Intr'adevăr, statisticele (numărătorile) americane dovedesc, că, în vreme ce oamenii răi săvârşesc în America la fiecare ceas un omor, pentru a jefui, a fura, — pe atunci automobilul ucide 3 persoane pe fiecare ceas, — sau de 3 ori mai mulţi ca răufăcătorii...

*

Câţi făcători de rele omului America...

O numărătoare internelată pe datele judecătoriilor şi poliţiilor americane, arată următoarele stări de lucruri în Statele Unite de acolo:

Tot al 25 lea om în America e un om gata de orice fel de crimă! Răufăcătorii cari sparg, jefuesc, omoară şi fură, — numai cei prinşi de poliţie, sunt aşa de numeroşi, încât se vin 4 pe fiecare 100 de locuitori. Iaca de cari:

Omorurî se săvârşesc în Statele Unite câte o mile pe fiecare lună! Pe an 12.000. — Incercări de omor, neizbutite, se fac 47.000, de 4 ori mai multe ca omorurile duse la îndeplinire. — Spargeri se în-tâmplă 280.000 pe an, — furturi de automobile 300.000 pe an, (îţi laşi maşina la poartă până intri în casă, şi când ieşi, ea a zburat!); — alte furturi, 780.000.

Se spune că de tot, adunat la Statele-Unite cam 150.000 de criminali, oameni gata de orice fărdelege, — o armată întreagă răspândită mai ales prin oraşe, — aproape cât „armata" americană!...

*

Intrecere de biciclete

La fiecare an se ţine şi la noi în ţară o întrecere mare între biciclişti, cari pleacă cu mulţi (Românii şi din alte ţări), apoi a face ocolul ţării românesc cu bicicleta. Fuga aceasta ţine mai multe zile, cu mici odihne în diferite oraşe. Iar cei care fuge mai iute, este răsplătit cu bani şi medalii. Tot astfel de dollar, al treilea, al patrulea, dar mai puţin.

Această alergare pe biciclete se chiamă „Turul Românilor" adică Incojurul Românei, şi este supravegheat chiar de către Prinţul Nicolae al României.

Vom vedea în curând cine aleargă mai bine: noi Românii ori apoi străinii veniţi şi din alte ţări să fugă alături de ai noştri în acest „Tur al României".

Serbarea copiilor de mineri dela Carmen-Sylva

Zilele trecute copiii minerilor care se află în tabăra legionară de la Carmen-Sylva, în îngrijirea legionarilor, au dat o mică serbare, luându-se la întrecere care fuge mai iute şi la alte jocuri de aceştea. In numărul viitor vom arăta câteva fotografii dela aceste jocuri şi întreceri ale micilor copii. Cei cari au eşit întâi au fost răsplătiţi cu premii. Aceştia sunt următorii, pe cari îi amintim şi noi, ca să se mândrească părinţii lor rămaşi acasă în mină: Iuca Ion, Guşeţ Traian, Movan Nicolae, copii de mineri dela Şorecani (Aghireş); apoi: Brânză Saver, Verdeţ Mihail şi Cioban Mircea, copii de-ai minerilor dela Petroşani.

De faţă la această serbare a copiilor a fost şi cunoscutul industriaş din Bucureşti, Dl Moclonniţă, care are o mare fabrică de încălţăminte. Dumneaului a dăruit fiecărula din cei 40 de copii câte o pereche de ghete.

Fericirea copiilor nu mai are margini şi ei se întâresc văzând cu ochii. La anul viitor legionarii vor lua cu ei mai multe sute de copii de muncitori săraci, spre a-i întări şi însănătoşi la marea cea stât de binefăcătoare.

DEPOZITARII ziarului nostru sunt rugaţi a plăti la vreme abonamentul, cel puţin pe 3 luni înainte.

Numai astfel „Libertatea" va putea birui greutăţile.

Ştiri din lume

D-l PROFESOR IORGA

DESPRE OSÂNDIREA LA MOARTE A COMUNIŞTILOR JIDANI RUŞI ZINOVIEV, KAMENEV ŞI ALŢII.

— O cruntă şi bine vrednicită ispăşire —

Am arătat cetitorilor noştri că stăpânii de azi ai Rusiei comuniste (printre cari sunt şi jidani), au osândit la moarte pe jidanii comuniştii în frunte cu Zinoviev-Apfelbaum, Kamenev şi alţii. Ei au şi fost împuşcaţi în săptămâna trecută, 16 la număr.

Aceşti osândiţi, au fost pe vremuri mari deregători comuniştii în Rusia, pe timpul când stăpân acolo era jidanul basarabean Leiba Trotchi. Dar apoi a intrat dihonia între conducătorii comuniştii, au început să se răsfoarne şi să se ucidă între ei şi iată acum fură împuşcaţi la Moscova aceşti binecunoscuţi foşti miniştiri comuniştii, învinuiţi fiind că au uneltit împotriva stăpânilor de acum ai Rusiei.

Nu ne amestecăm în pricinile care fac pe foştii tovarăşi bolşevici să se ucidă acum între ei, după ce au luptat alături vreme de 20—30 de ani, spre a dărâma rânduiala creştinească din Rusia. Dar socotim, ca şi Dl Prof. Iorga, că suntem în faţa unei ISPĂŞIRI, a unei PEDEPSE TRIMISE DE DUMNEZEU, pentru aceşti ticăloşi cari au ucis sute de mii de creştini, au dărâmat bisericile, au schingiuit pe preoţi, au pustiit toată aşezarea celor credincioşi şi cu dragoste de ţară. Pentru a o înlocui cu o stăpânire făcută din haimanalele, din oamenii de nimic ai oraşelor, şi din toată scursoarea jidovească a Galiţiei. Azi a venit rândul unora. Mâine va veni rândul cestorlalţi încă stăpâni astăzi.

Dl Prof. Iorga, a scris cu acest prilej un foarte frumos articol în ziarul său „Neamul Românesc", intitulat „AU ISPĂŞIT..." In acest articol marele nostru om de ştiinţă şi îndrumător naţional spune că:

„ISTORIA ŞI-A RE PEDEPSELE. ŞI ELE N'AU AJUNS ÎNCĂ PE TOŢI" comuniştii vinovaţi de a se fi răsculat împotriva lui Dumnezeu şi de a fi înecat în sânge popoare întregi numai din ura împotriva Domnului Cristos.

Tot Dl Profesor Iorga a mai scris zilele trecute un foarte frumos şi demn articol prin care întreabă pe Francezii de astăzi următoarele: acum câţiva ani aţi protestat (v'aţi arătat nemulţumirea) faţă de lovirea unui anumit popor într'o anumită ţară (credem că Dl Profesor aminteа de pâţania jidanilor din Germania). Spuneţi că este ruşinos să fie lovită credinţa religioasă a cuiva şi dreptul lui de a fi liber. Dece nu zice însă nimic astăzi Franţa când credinţa creştină e prigonită în Spania, când minunile zidite în biserici, în firul veacurilor, sunt dărâmate şi nimicite?

Multă dreptate are Dl Iorga!

Iadul din nenorocita Spanie...

— OAMENI RĂSTIGNIŢI ŞI ARŞI DE VII. — PERETELE CEL ÎNFRICOŞATOR. — NAŢIONALIŞTII AU CUCERIT PÂNĂ ACUM APROAPE TREI SFERTURI DIN ŢARĂ. DAR LUPTELE SUNT DÂRZE ŞI ABEA SE CUCEREŞTE METRU CU METRU DE PĂMÂNT DUPĂ CRUNTĂ LUPTĂ LA BAIONETĂ. — ŞI DE-O PARTE ŞI DE ALTA LUPTĂTORII SUNT MAI BUCUROŞI SĂ MOARĂ DECÂT SĂ SE PREDEA. — NAŢIONALIŞTII INAINTEAZĂ SPRE TOLEDO. —

Deşi Spania stă acum în ajunul învierii sale, prin biruinţa tot mai apropiată a naţionaliştilor cari au cucerit până acum aproape trei sferturi din ţară, totuşi spunem „nenorocita" Spanie, căci rare ori s'a abătut asupra vre-unei ţări atâta jale şi pustiire ca asupra Spaniei de azi. Doar Rusia, după ce a încăput acum 20 de ani pe mâna comuniştilor, a cunoscut vremuri atât de cumplite. Şi când te gândeşti că cei ce se ucid între ei cu atâta furie sunt de acelaş neam, uneori înrudiţi (de pildă generalul naţionalist Franco are un frate, colonelul-aviator Franco, care e mare comunist şi luptă în oastea comunistă împotriva fratelui său naţionalist...). Până acum sunt peste 50.000 de ucişi în acest sălbatec război.

In marile războaie dintre popoare sunt poate mai mulţi morţi, dar nu este mai multă suferinţă decât într'un asemenea război lăuntric ca cel din Spania. In războiul dela 1914—1918 nu s'a auzit despre oameni arşi de vii, ori răstigniţi şi chinuiţi cu sălbăticie, aşa cum se întâmplă acum în nenorocita Spanie. Iată de pildă ce spune un gazetar francez socialist (aşa dar nu naţionalist, care să mai umfle lucrurile), despre cruzimile comuniştilor, în ziarul francez „L'Intransigent":

„La 12 iulie pe când trupele naţionaliste dădeau asaltul să intre în oraşul Almendracjo, o bandă roşie de vre-o 130 de comunişti a pătruns în închisoare. Treizeci şi doi de locuitori ai oraşului printre care şi femei se găseau închişi acolo de autorităţile comuniste. Scoţând pe aceşti 32 de celăţeni în curtea închisorii, ei au răstignit la perete cinci dintre cei mai de seamă, stropindu-i apoi pe aceştia şi pe ceilalţi cu mari cantităţi de benzină şi petrol.

„După ce i-au stropit, au dat foc tuturor acestor făclii vii, au închis poarta şi au plecat...

„Aceste semne ciudate pe care le vedeţi pe zidul alb, îmi povesteşte paznicul închisorii, sunt urmele trupurilor celor răstigniţi pe care focul le-a săpat în var şi piatră. Plec... Plec cu capul în jos, cu ochii spre pământul negru ca să nu mai văd zidul acela cu floroasele lui semne".

*

Iată iubiţi cetitori, la ce cruzimi poate ajunge fiara din om, mai ales atuncia când îşi pierde credinţa în Dumnezeu.

Ura este atât de mare între cele două tabere, încât luptătorii nu se predau când sunt bătuţi, ci se luptă până la cea din urmă picătură de sânge, fiind mai bucuroşi să moară decât să ajungă pe mâna duşmanului. Deaceea războiul merge încet, se cucereşte fiecare metru de pământ cu mari lupte la baionetă, prin numeroase jertfe.

Totuşi se vede bine că naţionaliştii sunt mai puternici. Mai ales în aer, aviaţia naţionalistă este stăpână, iar aparatele de sburat ale guvernului nici nu îndrăznesc să iasă în calea celor naţionaliste. Astfel naţionaliştii înaintează acum spre marele oraş Toledo.

Se pare însă că războiul acesta crâncen va mai ţine câteva luni. Biata Spanie va eşi pustiită din el. Măcar de nu ar eşi şi cu stăpânire comunistă, ci să isbândească naţionaliştii, ceeace credem că este sigur.

Faceţi şi pe cunoscuţii Dv. să se aboneze la »LIBERTATEA«

Din marea tabără legionară dela CARMEN-SYLVA

Dăm aci alte vederi din marea tabără legionară dela Carmen-Sylva. In chipul de mai sus vedem un şir lung de legionari cărând pe târgi piatră din mare. Şoseaua pe care merg, e făcută de dânşii. In chipul din dreapta vedem o serbare în tabără cu prilejul căsătoriei unui legionar cu o studentă legionară.

ALTE TABERE ŞI ŞANTIERE LEGIONARE

La Bărăteaz (jud. Timiş) — o casă naţională.

La 9 August s'a deschis o tabără pentru zidirea unei case naţionale-culturale pe seama sătenilor din această comună. Conducerea o are comandantul-legionar Ghenadie Ilie, profesor în Timişoara. Sfeştania a făcut-o păr. Sever Pigli, în faţa a 100 legionari.

*

La Bohniţ (jud. Făgăraş) — o troiţă.

In amintirea soldaţilor morţi pentru ţară, legionarii au ridicat în această comună o troiţă (cruce) pe care au sfinţit-o la 9 August. Conducerea a avut-o leg. Gh. Malene iar sfânta slujbă a slujit-o păr. Ştefan Cazacu, de faţă fiind lume multă cât şi legionarii din tabăra Dridif. S'a ţinut apoi o şedinţă legionară cu cântece ale durerilor şi bucuriilor legionare, şi s'a făcut un marş la Şoarş. Ţăranii din sat au rămas foarte mulţumiţi de legionari.

*

La Celaru (jud. Romanaţi) — o troiţă şi un drum.

Înaltă de 6 metri e troiţa ridicată de legionari în această comună, în amintirea soldaţilor morţi în războiul dela 1877—78. La sfinţirea făcută de preoţii Gh. Sfănescu şi Fl. Tudoran, de faţă fiind ajutorul de comandant legionar C. Ionescu avocat în Caraşal, au venit peste 150 de săteni, rămânând foarte mulţumiţi de purtarea legionarilor. Acum ei lucrează la repararea unui drum.

*

La Isaccea (jud. Tulcea) — o mare biserică, de 450.000 de cărămizi, şi o casă unui orfan.

In anul 1906, adică acum 30 de ani, s'a început zidirea unei mari biserici în acest oraşel, dar n'a fost ridicată decât de 2 metri dela pământ, apoi lăsată în părăginire. Ce nu au putut face politicianii în 30 de ani, au pornit să facă legionarii sub conducerea Dlui avocat Arnăutu, şeful legionarilor din judeţ. Trebuesc însă 450.000 cărămizi, aşa că munca până la terminare, va dura câţiva ani. Până la 1 August legionarii făcuseră 40.000 cărămizi. Deasemenea ei au mai reparat din temelie o casă a unui orfan rămas pe drumuri. Vom da vederi dela această tabără.

Ştiri din ţară

Troiţă legionară în ţara moţilor

Cuiburile de legionari „Horia" şi „Tiliu Maiorescu" din com. STEJĂREL (lângă Brad, jud. Hudedoara), au ridicat prin osteneala şi cheltuiala lor crucea (troiţa) pe care o vedeţi în chipul de mai jos. La 26 Iulie s'a făcut sfinţirea de către părintele Trifu, de faţă fiind multă ţărănime cât şi 70 de legionari veniţi din Brad sub comanda Dlui geolog VIOREL BRANA, şeful legionarilor din ţinutul Bradului. In chip

vedem alături de troiţă pe păr. Benea cât şi pe Dl Brana căruia ne folosim de prilejul acesta spre a-i lăuda marea dragoste de neam pe care a dovedit-o prin nesfârşitele Dsale osteneli şi strădanii pentru deşteptarea legionară în acest ţinut românesc care totdeauna a fost în fruntea luptelor româneşti. — După sfinţire s'a ţinut o frumoasă şezătoare şi s'a arătat muncitorilor veniţi în mare număr că nu în comunism este mântuirea lor ci în naţionalismul viteJesc al tineretului nostru.

Alte ajutoare pentru tabere şi Casa Verde:

Au mai trimis:

Moldovan Sim., Merişor	10 lei
Cezar D. Antonescu, Cioţeni	100 „
Cristeţi Al.	10 „

Următorii din garnizoana legionară Ceahlău (Neamţ):

Iftimie Galan	50 „
Ion I. C. Popescu înv.	50 „
A. C. Banu	40 „
T.	30 „
Anton Almăşanu	20 „
Ion Andreş	20 „
Vasile Aliorei, înv.	20 „
I. Burcovanu, prof.	20 „
Vasile Fărcăşanu	20 „
Ioan T. Petronia	10 „
Ion Savin	10 „
Iosif Marcoci	10 „
Ion Platon	10 „
Vasile I. Marcu	5 „
	435 „
Suma de până acum	1803 „
De toţi până azi	2238 „

Mulţumim tuturor celor de mai sus, şi aşteptăm alte trimiteri.

O frumoasă întrecere legionară pentru cumpărarea unui automobil de luptă!

Conducerea partidului „Totul pentru Ţară" având trebuinţă pentru luptele sale să cumpere un automobil, a dat de ştire, la 26 August, organizaţiilor judeţene şi prietenilor, că aşteaptă GRABNIC obolul lor. Publicăm mai jos judeţele şi banii trimişi. Judeţul din frunte, TULCEA, a trimis cel dintâi (abea la câteva ceasuri după primirea ordinului). Urmează apoi celelalte la rând, după cum fiecare a trimis obolul mai repede ori mai târziu. Din această întrecere între judeţe se va putea vedea care sunt cele mai luţi şi mai inimoase organizaţii judeţene. Iată primele judeţe (în numerii viitori vom publica pe celelalte, fiecare la locul lui):

1. Jud. TULCEA (şef: adv. Arnăutu)	4.000 lei
2. Jud. DOLJ (şef: Dr. I. Trifan)	5.000 „
3. Jud. STOROJINEŢ (şef: Neagoe Flondor)	5.000 „
4. Jud. RĂDĂUŢI (şef: C. Rusu)	4.000 „
5. Jud. FĂGĂRAŞ (şef: adv. Mateiaş)	3.000 „
6. Jud. ARAD (şef: Dr. Noveanu)	5.000 „
7. Jud. BIHOR (şef: adv. Victor Corbuţiu)	6.000 „
8. Centrul de educaţie legionară CLUJ (şef: Dr. Ion Banea)	10.000 „
9. Geolog Viorel Brana, BRAD	1.000 „
10. Jud. MEHEDINŢI (şef: farm. Sergiu Torjescu)	5.000 „
11. Ziarul „Libertatea"	1.000 „
	49.000 lei

NOTĂ. Cei 10.000 lei ai Centrului de educaţie legionară Cluj, sunt strânşi printr'o colecţă pe care o vom publica amănunţit în numărul viitor. Sumele de mai sus sunt sosite PÂNĂ SÂMBĂTĂ 29 AUGUST. Aşadar sunt bani sosiţi în 3 ZILE după expedierea chemării.

Trimiteţi-ne scrisori despre întâmplările de seamă din satul ori ţinutul Dv., să le publicăm. Deasemenea publicăm poeziile poporale, dacă sunt frumos alcătuite, româneşte şi creştineşte simţite. Unde s'au făcut lucrări legionare, trimiteţi-ne fotografii şi dări de seamă, ca să le aducem la cunoştinţa întregii ţări, publicându-le în foaie. „Libertatea" fiind o foaie pentru săteni şi muncitori, ea publică cu plăcere scrisori, chiar articole şi fotografii, din viaţa satelor cea vrednică de luare aminte şi de laudă. Dar rugăm să ne scrieţi SCURT, fără vorbă prea multă, iar scrisul să fie citeţ.

Cum au serbat legionarii ziua de 15 August

LA SALVA (JUD. NĂSĂUD)

Cu osteneala Dlui Asistent univ. Dr. T. Morariu, legionar, şi sub conducerea şefului de cuib Ştefan Pici, legionarii din Salva au ridicat o foarte frumoasă troiţă de stejar, în amintirea grănicerilor morţi în război. Sfinţirea ei s'a făcut la 15 August, în mijlocul unei mari sărbători, de către preoţii Profesor Dr. Titus Mălai dela Academia Teologică din Cluj şi pâr. Iuliu Morariu, de faţă fiind 600 săteni, dintre cari 300 legionari veniţi în coloană de marş şi cu steguleţele cuiburilor, având în fruntea lor pe Dnii comandant legionar Dr. I. Banea, şef regional, apoi: Căp. Emil Şiancu, Inv. Anton Goränescu, şeful jud. Năsăud, şi alţi conducători legionari. S'a slujit şi un parastas pentru morţii din război. După predica pâr. Prof. Mălai şi după cuvântările Dlor Inv. A. Goränescu şi a Dlui Căp. Şiancu, a vorbit Dl Dr. Banea care a reaminţit jertfa făcută de armata română pentru desrobirea noastră. D-sa a arătat cum tineretul legionar este cel dintâi care, acum, slăveşte cum se cuvine această jertfă şi-şi arată recunoştinţa faţă de fraţii din vechiul regat. Apoi Dl Banea a vorbit foarte frumos despre Regele Ferdinand, a cărui amintire o iubesc toţi Românii şi mai ales Românii desrobiţi.

Frumoasa şi măreaţa serbare s'a încheiat cu Cântecul Legionarilor căzuţi.

*

IN ŢARA MOŢILOR, LA MORMÂNTUL LUI IANCU

Legionarii din ţinutul Bradului şi al Băii de Criş, sub conducerea Dlui geolog Brana, s'au strâns cu toţii la Tebea în ziua de 15 Aug., venind pe jos din lungi marşuri, uniţi dela 40 de chilometri. Aici, la mormântul lui Iancu au vrut legionarii să se închine în această zi mare când s'au împlinit 20 de ani dela pornirea jertfei de sânge a armatei româneşti desrobitoare. Pâr. Tisu a slujit un parastas pentru Iancu, şi morţii tuturor oştilor româneşti care s'au bătut cu străinii; apoi legionarii au cântat imnul legionarilor căzuţi. Sufletul lui Iancu a privit în aceste clipe în adâncul curat al inimei legionare, şi, acolo sus în ceruri, fără îndoială că s'a bucurat...

*

LA TABĂRA LEGIONARĂ DOROBANŢI-CLUJ

In marele Cămin al Ardealului Legionar, care se ridică acum falnic la Cluj, sub conducerea şi cu strădania D-lui Dr. Ion Banea, comandant legionar, şi a legionarilor din ţinutul Clujului, — s'a slujit la 15 August un parastas de către părintele Florea Mureşanu, pentru odihna sufletului Regelui Ferdinand şi al ostaşilor armatei române. Pâr. Mureşanu într'o simţită cuvântare a arătat vrednicia Regelui Ferdinand şi a slăvit amintirea fraţilor noştri din România mică, jertfiţi din dragoste pentru noi, spre a ne scoate din robie. Iar legionarul Dr. Coriolan Bucur a arătat că tineretul nou, legionar, al Ardealului, vine să şteargă pata de nerecunoştinţă pe care au lăsat-o politicianii ardeleni asupra numelui Ardealului, prin nesocotirea jertfei vechiului regat. Nerecunoştinţa aceasta a mers până la marea răţăcire şi ruşine de a nu se duce o parte a Ardelenilor la serbările Incoronării Regelui Ferdinand în Alba-Iulia. Tineretul ardelean legionar se închină cu recunoştinţă în faţa mormintelor fraţilor noştri cari au murit luptând în armata română pentru desrobirea noastră. Acest tineret recunoaşte că Unirea se datoreşte în rândul întâi jertfei pline de dragoste pe care a făcut-o armata română în marele război. S'a cântat apoi Imnul legionarilor căzuţi şi s'a încheiat cu „Imnul Nicadorilor".

*

LA LECHINŢA (JUD. MUREŞ)

Legionarii au ridicat în această comună o prea frumoasă troiţă de stejar, înaltă de 7 metri, care a fost sfinţită la 15 August cu prilejul sărbătoririi armatei româneşti. La serbare au venit legionarii din 3 judeţe: Mureş, Turda şi Târnava-Mică, sub comanda Dlui Prof. Matei, comandant-legionar şi şef judeţean. Toţi aici în jud. Mureş s'au mai ridicat multe alte troiţe de către legionari, una sfinţindu-se la 29 Iunie pe un loc din inima Secuimii, unde zăceau până acum fără cruce 300 de soldaţi ai armatei româneşti care pătrunsese în 1916 până în aceste ţinuturi. Deasemenea se mai lucrează acum la ridicarea unui mare monument al eroilor în comuna românească Veţa, din ţinutul secuizat. Toate aceste lucrări cât şi marşurile pe care le fac legionarii sub comanda D-lui Matei, au răscolit sufletul întregului judeţ.

*

LA VINŢUL DE JOS (JUD. ALBA)

Legionarii din Vinţul de jos, căţunul Sibişeni, au rânduit o frumoasă serbare în cinstea armatei româneşti, sfinţindu-se un parastas pentru odihna sufletului Regelui Ferdinand şi a soldaţilor săi morţi pentru desrobirea Românilor subjugaţi. Pâr. Nicolae Stoica, care a făcut sfânta slujbă, a lăudat în prea frumoase cuvinte purtarea legionarilor şi simţămintele lor.

Toţi aici legionarii au muncit la repararea unui pod stricat de apă. Răuvoitorii au vrut să le pună piedeci, dar nu au isbutit.

*

(Din lipsă de loc amânăm publicarea celorlalte dări de seamă ale acestor serbări, pentru numărul viitor).

NOUTĂŢI

Cei cari ni-au trimis poezii, articole, fotografii dar au le-au văzut încă apărute în ziar, trebue să ştie că le tipărim după cum vin, adică întâi pe cele sosite mai de mult, şi numai dacă le aflăm bune, scrise pe înţelesul poporului. Mai ales articolele să au fie mai lungi de o jumătate de coloană, cel mult trei sferturi de coloană. Mulţumim tuturora pentru bunăvoinţa ce ni-o arată trimiţându-ne toate acestea şi-i rugăm să-şi aştepte rândul.

*

Legionari pedepsiţi pentru indisciplină. Zilele trecute câţiva tineri, între cari şi unii legionari, s'au dus la Dl Madgearu acasă şi i-au spus că dacă se va întâmpla cumva o încercare de a ucide pe Dl Corneliu Codreanu, atunci ei se vor răzbuna asupra lui Madgearu şi Dr Lupu, socotindu-i pe ei vinovaţi.

Dl Corneliu Codreanu a cerut Dlui General Cantacuzino să cerceteze această întâmplare deoarece acei tineri cari şi-au îngăduit să se joace de-a ameninţarea nu sunt legionari serioşi ci sunt ori agenţi provocatori (plătiţi de cineva pentru a face rău mişcării legionare), ori apoi sunt nişte secături uşuratice. Şi într'un caz şi în altul ei vor fi aspru pedepsiţi de către legionari, pentru indisciplină, adică pentru neascultare. Legionarii se apără atunci când sunt loviţi, dar nu le este îngăduit să se joace de-a ameninţarea.

*

Bani noi de 50 şi de 100 Lei. Din pricina multor înşelăciuni şi falsificări de bani, mai ales a celor de 100 lei, s'a ajuns în vremea din urmă la starea de nesuferit că nu mai ai încredere în bani iar prin aceasta lumea suferă. De aceea s'a luat hotărârea de a fi înlocuiţi banii de astăzi de 100 lei, cu alţii făcuţi din nichel în aşa fel încât să nu mai poată fi falsificaţi cu atâta uşurinţă. Se vor bate şi bani de 50 de lei, tot de nichel. Cei de 250 lei rămân în folosinţă. Ne întrebăm însă de ce nu s'au luat măsuri dela început ca banii să fie bine bătuţi? De ce ne trezim noi totdeauna târziu, după ce intrăm în necaz?

*

Pentru cei cari răspândesc „Libertatea". Cei cari au cerut mai multe exemplare din foaia noastră şi în deosebi cuiburile, sunt rugaţi a ne trimite banii cât mai curând, la fiecare 2 săptămâni, cel mult lunar. De asemenea sunt rugaţi a nu scădea nici un rabat (deocamdată), ci, doar cheltuielile efective (de trimitereа banilor, etc.), spre a fi ajutată astfel foaia la început, când se sbate în greutăţi.

Mai târziu, când foaia va fi prins rădăcini mai bune, vom putea da şi rabat la vânzare.

Deocamdată nu putem da rabat decât negustorilor (librarii, chioşcuri) şi anume 15% din preţul de 2 lei al foii.

TIPOGRAFIA ASTRA S. A.—CLUJ, CALEA MOŢILOR 59